

Gennadij Kostyrčenko, *Stalin protiv „kosmopolitov“*. Vlast' i jevрейskaja intelligencija v SSSR. Moskva: Rosspen, 2009, 415 s. ISBN 9785824311037

Ambiciózní projekt nakladatelství Rosspen (Rossijskaja političeskaja encyklopedija) vedený ve spolupráci s Fondem prvního ruského prezidenta B. N. Jelcina pod názvem *Istorija stalinizma* má za cíl publikovat v letech 2008–2010 okolo stovky historických prací věnovaných problematice stalinismu v širším pojetí, od historie represí přes portréty klíčových osobností až po historii sovětské každodennosti. Publikace jsou založeny na podrobné práci s archivními materiály, které byly v Ruské federaci postupně odtajňovány během tzv. „archivní revoluce“ na přelomu 80. a 90. let 20. století. Publikační činnost doprovází organizace seminářů a konferencí, či bezplatné poskytování knih klíčovými vědeckými a univerzitními knihovnám. Do dnešní doby v dané edici vyšlo 45 svazků jak domácích, tak zahraničních provenience.

Jedním z posledních svazků uveřejněných edice je monografie *Stalin protiv «kosmopolitov»* známého historika z Institutu ruské historie RAN G. Kostyrčenko, který se dlouhodobě zabývá problematikou Židů a židovství v sovětském období. Uvedená práce se soustředí především na období stalinské diktatury v letech 1934, kdy se její podoba definitivně zformovala, do Stalinovy smrti v roce 1953. V první kapitole však autor analyzuje také proces zformování fenoménu „ruské inteligence židovského původu“, spojeného s nástupem bolševiků k moci, kdy právě tato sociální vrstva v mnohém zastoupila politickou, kulturní, správní a intelektuální elitu carismu.

Rok 1934 považuje autor za základní milník vývoje vztahu sovětské moci k židovské inteligenci z toho důvodu, že tehdy došlo ke změně hlavního vektoru sovětské politiky a ideologie směrem od leninského utopického revolučního internacionalismu ke stalinskému patriotismu založenému na dominanci ruského národa. Tento obrat spolu se sovětsko-německým sblížením v době před vypuknutím druhé světové války a s tím spjatým vlivem nacistické propagandy v SSSR přispěl k prvním projevům antisemitismu stalinského aparátu vůči osobám židovského původu.

Po období druhé světové války, kdy byly síly soustředěny na válečné úsilí, nabraly antisemitské projevy novou dynamiku, a tento trend ve druhé polovině 40. let výrazně posílil v podobě boje proti „antipatriotům“ a „kosmopolitům“ zahájeného v oblasti kultury a umění a rozšířeného do širokého kruhu inteligence. Milníkem tohoto období byla smrt hlavního představitele židovského hnutí S. M. Michoelse, iniciovaná na Stalinův přímý pokyn pracovníky ministerstva vnitřní bezpečnosti. Tato událost bezpochyby znamenala přenesení těžiště stranického antisemitismu z oblasti administrativně-byrokratické a propagandistické do oblasti policejně-represivní, vrcholící procesy proti vedení Židovského antifašistického výboru a kulminující v nechvalně proslulém případě kremelských lékařů.

Autor v analýze dynamiky antisemitských projevů stalinského aparátu bere v potaz jak vnitropolitické aspekty, zejména otázku čistek aparátu a strany s cílem upevňovat pozici Stalina jako jediného vůdce, tak aspekty zahraničně-politické, zejména celkovou atmosféru studené války s vyhroceným antiamerikanismem a proměnu sovětsko-izraelských vztahů. Také osobní Stalinovu judofobii chápe autor (možná s výjimkou pozdního období) jako významný, i když zdaleka ne vůdčí faktor.

Přílohu monografie tvoří dvě studie věnované zásadním momentům sovětsko-židovských vztahů, a to projektu na vytvoření židovské autonomie v podobě Židovské SSSR na Krymu z poloviny 40. let a projektu plánované deportace Židů SSSR na Sibiř. Obě studie jsou doprovázeny plným zněním klíčových dokumentů. V obou studiích autor polemizuje s tradičním výkladem daných událostí, v případě deportace plně vyvrací realnost jejího plánování, které považuje za jeden z hluboce zakořeněných mýtů stalinského období.

Kostyrčenkova práce je založena na důkladném sběru a analýze dostupných archivních materiálů, zejména z Ruského státního archivu sociálně-politické historie (RGASPI), ale i dalších významných archivů, např. archivu FSB či Nejvyššího soudu RF. Sám autor však uvádí (s. 16), že velká část archiválií dosud zůstává utajena, a přístup k nim je tedy znemožněn. Vedle toho autor využívá řadu dalších pramenů, jako jsou deníky, memoárová literatura, korespondence či dobový tisk. Pracuje však také s rozsáhlým spektrem sekundární literatury domácí i zahraniční provenience. Obsáhlé shrnutí a zhodnocení dosavadního bádání o tématu, ať již na domácí půdě nebo v zahraničí (zejména v prostředí ruské emigrace v USA a v Izraeli) je obsaženo v úvodu monografie.

Uvedená monografie velmi detailně shrnuje problematiku vztahu sovětské moci k ruské inteligenci židovského původu s její dynamikou a klíčovými zvraty. V některých momentech (smrt Michoelse, interpretace plánu na nucené vysídlení Židů jako mýtu) pak přichází s novými interpretacemi narušujícími tradiční přístupy. O to více zarazí některé relikt „sovětského myšlení“, kdy autor bez potřebné reflexe užívá termíny a interpretace v historiografii dávno překonané, jako je např. termín „znovu připojená území“ pro území okupovaná Sovětským svazem na základě tajného dodatku paktu Molotov-Ribbentrop.

Kateřina Šimová

Claudia Kraft, ed. **Geschlechterbeziehungen in Ostmitteleuropa nach dem Zweiten Weltkrieg. Soziale Praxis und Konstruktionen von Geschlechterbildern.** München: R. Oldenbourg Verlag, 2008, 312 s. ISBN 978-3-486-57694-8

Sborník referátů z konference Collegium Carolinum, která se konala roku 2005 v Bad Wiessee, nabízí pestrý obraz postavení ženy ve společnosti v zemích střední a východní Evropy. Kniha poskytuje neobvyklý vhled do problematiky ženské otázky druhé poloviny 20. století a zároveň nabízí i netradiční přístup ke zkoumání společnosti jako celku v době státního socialismu. Do středu analýz a zkoumání je postavena otázka žen v různých sociálních souvislostech. Sborník obsahuje šestnáct příspěvků, anglická resumé a seznam zkratk. Ačkoli je tematické spektrum referátů různorodé, přeci jen se některé základní momenty dotýkají podobných oblastí. Jejich odlišnost pak spočívá například v různé metodice zpracování daného tématu, v jiném zeměpisném či dobovém zakotvení.